

Bet. o. lovf. vedr. by- og landzoner

Til lovforslag nr. L 187. Betænkning afgivet af miljø- og planlægningsudvalget den 18. maj 1983

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om by- og landzoner

(Bebyggelse i landsbyer)

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder haft samråd med miljøministeren. Udvalget har desuden stillet spørgsmål til miljøministeren, som denne har besvaret skriftligt. Et af udvalgets spørgsmål og ministerens besvarelse heraf er optrykt som bilag til denne betænkning.

Udvalget har endvidere modtaget skriftlige henvendelser fra:

Amtsrådsforeningen i Danmark og
Kommunernes Landsforening.

Miljøministeren har over for udvalget tilkendegivet, at arbejdet med gennemførelsen af lovændringen bør søges tilrettelagt således, at det ikke indebærer en forsinkelse af kommuneplanarbejdet.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse* med de af miljøministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlem af udvalget) konstaterer, at dette lovforslag er fremsat langt senere end den tidsfrist, der er fastsat for aflevering af forslag, der kan færdigbehandles i denne samling.

På et møde den 27. januar mellem præsident, statsministeren og gruppeformændene aftales nemlig at fastsætte tidsfristen for aflevering af forslag, der skulle færdigbehandles i indeværende samling, til den 15. februar. Det var en beslutning, som alle enstemmigt tilsluttede sig.

Når en aftale om tidsfrister, som alle involverede enstemmigt tilslutter sig, i dette som i en lang række andre tilfælde ikke

overholdes, er det overordentlig vanskeligt at se noget som helst formål i at fastsætte bestemte tidsfrister.

Et *andet mindretal* (det radikale venstres medlem af udvalget) ønsker landsbyernes udvikling styrket. I den nuværende situation rummer virkeliggørelsen af dette ønske en række vanskeligheder. Tendensen mod flytning til byerne, kravet om et stigende befolkningsunderlag for den private service, nedlæggelsen af landbrug samt presset på den kommunale økonomi er faktorer, der skaber forhindringer for landsbyudviklingen.

Skal disse problemer løses, må de ses i sammenhæng. Der er derfor behov for konsekvensanalyse og samlet planlægning, hvis landsbyerne skal overleve.

Mindretallet finder endvidere, at zonelovskompetencen for landsbyer skal overføres til kommunerne, men mindretallet har været betænkelig ved den procedure, der nu gennemføres, fordi den indeholder en tendens til at gøre spørgsmålet om styrkelse af landsbyerne til blot og bart et spørgsmål om zone-lovstilladelser. Det skal i denne forbindelse understreges, at kommunerne fremover skal administrere på nøjagtig det samme grundlag som tidligere amtskommunerne.

Mindretallet finder det på denne baggrund helt afgørende, at forslaget ikke indebærer en forsinkelse af den planlægning, der er nødvendig for at få fastlagt kommunale handlingsplaner for styrkelse af landsbyerne. Derfor bør kommuneplanlægningen gennemføres hurtigere, end det i øjeblikket er tilfældet.

Ud fra en samlet vurdering af ændringerne af by- og landzonenloven vil mindretallet

dog stemme for lovforslaget, fordi det samtidig indebærer en afklaring af administrationen af by- og landzonenloven i det åbne land. Det vil styrke beskyttelsen af det åbne land, herunder naturbeskyttelsen.

Ændringsforslag

Til § 1

Af miljøministeren, tiltrådt af udvalget:

1) I det under nr. 2 foreslåede § 9, stk. 4, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Den af kommunalbestyrelsen foreslåede afgrænsning af en landsby offentliggøres med en frist for indsigelser på 4 uger, før de endelige forhandlinger med amtsrådet finder sted.«

2) Efter nr. 4 indsættes som nyt nummer:

»01. § 9, stk. 9, udgår.«

(Vedtages ændringsforslaget, foretages følgende konsekvensrettelser:

I nr. 1 ændres »2, 3, 4 og 11« til: »2, 3 og 4«. I nr. 2 ændres »Stk. 3-9 bliver herefter stk. 5-11« til: »Stk. 3-8 bliver herefter stk. 5-10«. I nr. 4 ændres »1-4 og 11« til: »1-4«.).

Bemærkninger

Til nr. 1

Ændringsforslaget indebærer, at der gives offentligheden adgang til at fremsætte indsigelser over for den aftalemæssige afgrænsning af landsbyerne.

Forslagets udformning åbner mulighed for en smidig tilrettelæggelse af forhandlingerne mellem amtsrådene og kommunalbestyrelserne om principperne for og indholdet i afgrænsningen. Offentlighedsfasen skal efter forslaget lægges på et tidspunkt, hvor på den ene side forhandlingerne med amtsrådet ikke har fundet en endelig afslutning, og afgrænsningen af landsbyerne på den anden side må forventes at have fået et konkret indhold.

Til nr. 2

Ændringsforslaget indebærer, at der fastslås en klar opdeling af zonelovskompetencen, således at den for landsbyer i landzone overføres til den pågældende kommune, mens den i det åbne land forbliver hos amtskommunen. Det sidste er administrativt hensigtsmæssigt, da den amtskommunale sektorplanlægning (fredningsplanlægning, landbrugsplanlægning, miljøplanlægning, råstofplanlægning m.m.) i mange tilfælde udgør forudsætninger for behandling af en tilladelse efter zoneloven.

Ole Bernt Henriksen (KF) Ahlmann-Ohlson (KF) Svend Heiselberg (V) Sønderby (V)

Thorndahl (FP) Steffensen (KrF) fmd. Yvonne Herløv Andersen (CD) Hahn (CD)

Dorte Bennedsen (S) Camre (S) Erik Holst (S) Lohmann (S) Sonja Mikkelsen (S)

Løvig Simonsen (S) Dræbye (RV) Kalnæs (SF) Hove Sørensen (SF)

Partiet VS havde ikke medlemmer i udvalget.

Bilag

Et af udvalgets spørgsmål til miljøministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål nr. 15:

»Ved meddelelse af zonelovstilladelse har offentligheden mulighed for at gøre indsigelse.

Vil ministeren overveje at åbne en lignende mulighed i de tilfælde, hvor der sker afgrænsning af landsbyer, inden der foreligger en kommuneplan, jfr. lovforslagets nr. 2, § 9, stk. 4?»

Svar:

En zonelovstilladelse kan efter reglerne i lovens § 11 påklages af ansøgeren, af enhver, der må antages at have en væsentlig, individuel interesse i sagens udfald, og af amtsrådet (Hovedstadsrådet), henholdsvis kommunalbestyrelsen. Klagefristen er 4 uger, og afgørelse i klagesagen træffes af miljøankenævnet.

Såfremt lovforslaget gennemføres, bliver det kommunalbestyrelsen, der meddeler zonelovstilladelsen i landsbyerne. En sådan zonelovstilladelse vil blive offentliggjort på

samme måde som afgørelser truffet af amtsrådet (Hovedstadsrådet), jfr. zonelovens § 9, stk. 7.

Klagereglerne tager sigte på afgørelsen i den enkelte zonelovssag. De er ikke egnede til overførelse til den omtalte situation, hvor der træffes en aftale mellem kommunalbestyrelse og amtsråd (Hovedstadsråd) om en midlertid afgrænsning af landsbyer alene med den virkning, at kompetencen til at meddele zonetilladelse overføres fra amtsrådet til kommunalbestyrelsen.

Hvis man skulle åbne adgang for offentligheden til at gøre indsigelse mod disse aftaler, kunne det eventuelt ske ved en bestemmelse om, at forslag til den midlertidige aftale skulle offentliggøres med en frist for borgerne til at fremsætte indsigelser og ændringsforslag.

Da der imidlertid kun er tale om en overgangsordning for tiden, indtil der foreligger en kommuneplan, er der efter min vurdering ikke noget behov for at udbygge reglerne med en indsigelsesadgang for offentligheden.